

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/85/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010302
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622010302.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. E., pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného Z. E., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 7. 9. 2022 sp. zn. 1T/68/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. 12. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný Z. E. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

dňa 07.02.2022 približne o 13:30 h v Z. na ul. T., na chodníku medzi miestnou základnou školou a cintorínom, blízko budovy predajne potravín N. L., pristúpil k poškodenému E. D., ktorého po následnom nedorozumení fyzicky napadol tak, že ho päťou pravej ruky udrhel do oblasti nosa, v dôsledku čoho poškodený E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., utrpel zranenie - pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre bez prejavov vegetatívnej symptomatológie a otrasu mozgu, zlomeninu nosových kostí bez posunu kostných úlomkov, odreninu kože - tržne zmliaždenú ranu na nose vľavo, ktoré si vyžiadalo liečenie od XX.XX.XXXX do cca 21.02.2022, počas ktorej doby bol poškodený obmedzený v bežnom spôsobe života.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej lež „prokurátor“) čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomnom odôvodnení odvolania namietol priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., keďže na jej aplikáciu nebol zákonný podklad. Podľa neho obžalovaný tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., naplnil znaky poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a nie poľahčujúcej okolnosti podľa písmena n/, pričom poukázal na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 6. 2017, podľa ktorého samotné priznanie nemôže byť aj poľahčujúcou okolnosťou podľa písmena n/. Naopak k priznaniu musí pristúpiť ešte iná okolnosť, uvedenie ďalších údajov, ktoré umožňujú vytvoriť

si komplexnejší obraz o okolnostiach spáchania skutku, účasti ďalších osôb, prípadne aktívna účasť obvineného aj na iných úkonoch trestného konania. Súčasne dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/35/2021.

Domáhal sa, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici sadzby (16 - 36 mesiacov) nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho zaradí na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať opravný prostriedok a nesúhlasil s tým, aby odvolanie za neho podala iná na to oprávnená osoba.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora písomne vyjadril tak, že ho považuje za nedôvodné a účelové a s odôvodnením napadnutého rozsudku (najmä na str. 5 a 6) sa stotožňuje a napadnutý výrok o treste považuje za zákonný a správny. Preto navrhol odvolanie prokurátora postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Verejné zasadnutie pred krajským súdom bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného splniac zákonné podmienky uvedené v § 293 ods. 7 Tr. por.

Zástupca krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí vyjadril, že sa pridriava písomných dôvodov podaného odvolania, ako aj skutočností v ňom uvedených a navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. navrhol uložiť obžalovanému podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. primeraný úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a nestotožňuje sa s námietkou prokurátora, pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. a navrhol odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (prokurátorom) podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, je riadne odôvodnený v zmysle ustanovenia § 168 Tr. por., v rámci ktorého sa súd I. stupňa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vo vzťahu k výroku o treste.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, keďže proti tomuto výroku obžalovaný ani prokurátor odvolanie nepodali a ani proti nemu nebolo možné podať odvolanie s poukazom na to, že súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe kládol za vinu. Súčasne v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že pred prijatím vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní dňa 7. 9. 2022 zákonná sudkyňa obžalovaného riadne poučila podľa ustanovenia § 257 Tr. por. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmaval iba výrok o treste napadnutého rozhodnutia.

Prokurátor podal odvolanie z dôvodu, že súd I. stupňa nemal pri ukladaní trestu prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., keďže na to neboli splnené zákonné podmienky. Poukázal na zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27. 6. 2017 a zdôraznil, že na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti musí k samotnému priznaniu pristúpiť uvedenie ďalších údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexný obraz o okolnostiach činu, účasti ďalších osôb na spáchaní, príp. aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že pri ukladaní trestu podľa § 34 Tr. zák. zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a súčasne, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n/ Tr. zák.). Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, zistil, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Z tohto dôvodu postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. a ukladal obžalovanému úhrnný trest vychádzajúc z trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s upravenou dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Takto mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý považoval za primeraný a spravodlivý, pričom podrobne rozobral aj jeho predchádzajúce odsúdenia a priestupkové konania.

Zhodne ako súd I. stupňa i nadriadený súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže obžalovaný sa už v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom pri svojom prvom výsluchu k spáchaniu skutku priznal, tento podrobne popísal, odpovedal aj na položené otázky a vyjadril tiež poľutovanie nad svojím konaním. Súčasne krajský súd zistil, že boli splnené všetky zákonné podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti aj podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t. j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. 9. 2022 urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Tr. por., v dôsledku čoho nebolo potrebné vykonávať dokazovanie k vine v konaní pred súdom. Krajský súd konštatuje, že poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ a § 36 písm. n/ Tr. zák. môžu byť priznané a zohľadnené aj kumulatívne (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. októbra 2016, sp. zn. 4Tdo 63/2016).

Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú skutočnosť, že iba samotné priznanie nie je možné považovať za naplnenie dvoch poľahčujúcich okolností, t. j. aj podľa písmena l/ aj podľa písmena n/ § 36 Trestného zákona s poukazom na zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016, krajský súd konštatuje, že v prejednávanej veci nedošlo len v dôsledku priznania obžalovaného k prihliadnutiu na poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. n/ Tr. zák.

Krajský súd zdôrazňuje, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. bola obžalovanému správne priznaná, keďže tento sa ešte v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznal, úprimne ho oľutoval a podrobne popísal spôsob a všetky okolnosti jeho spáchania. Následne v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, ktorú skutočnosť správne vyhodnotil súd I. stupňa tak, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. S poukazom na pravidlá kontradiktórneho procesu zavedené do trestného konania od 1. 1. 2006 napomohol súdu urobením vyhlásenia o vine tým, že súd nemusel vykonávať rozsiahle dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine.

Pokiaľ ide o argument prokurátora, že obžalovanému by bolo možné priznať túto poľahčujúcu okolnosť iba v prípade, že by sa aktívne podieľal aj na iných úkonoch a poskytol komplexnejší obraz o okolnostiach činu a účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, tu krajský súd podotýka, že obžalovaný vypovedal ku skutku kladenému mu za vinu komplexne už vo svojej prvej výpovedi a keďže skutok spáchal sám, nemohol vypovedať o účasti iných osôb na jeho spáchaní a nemôže mu byť pripísaná na vrub ani tá skutočnosť, že aktívne nespolupôsobil na iných dôkazných úkonoch, akým je napr. rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, príp. previerka výpovede na mieste činu, pokiaľ takýto úkon vyšetrovateľ v prípravnom konaní nevykonával.

S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti je zrejmé, že obžalovaný v rámci svojich možností v plnej miere spolupracoval už v prípravnom konaní s orgánmi činnými v trestnom konaní a v konaní pred súdom výraznou mierou napomohol súdu vykonaním vyhlásenia o vine, ktorá skutočnosť umožnila súdu nevykonať dokazovanie o vine, čím zrýchlil trestné konanie, keďže súd mohol na prvom hlavnom pojednávaní po vykonaní dokazovania v súvislosti s výrokom o treste rozhodnúť v merite veci. Ani vyššie citované zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rovnako tak ani Trestný poriadok nevyklučuje za takýchto podmienok súčasnú aplikáciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l/ a § 36 písm. n/ Tr. zák.

Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., na tieto správne súd I. stupňa prihliadol a následne správne vychádzal pri ukladaní trestu z vyváženého pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a súčasne správne postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák.,

keď obžalovanému ukladal trest za trestný čin najprísnejšie trestný. Správne mu uložil trest podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého horná hranica je 3 roky a súčasne správne prihliadol pri vymedzení dolnej hranice trestnej sadzby na § 156 ods. 1 Tr. zák., kde je trestná sadzba od 6 mesiacov, ktorá je prísnejšia ako pri § 364 ods. 1 Tr. zák. Vychádzajúc teda z trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, t. j. v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý považoval za primeraný a dostatočný.

Zhodne ako súd I. stupňa aj krajský súd je toho názoru, že u obžalovaného je takto uložený trest zákonný, správny, primeraný a spravodlivý. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že napriek osobným pomerom obžalovaného, ktorý bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný (z odsúdení, na ktoré možno prihliadnuť), prevažne za majetkovú trestnú činnosť a dopustil sa aj priestupkov, pričom naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/60/2019 zo dňa 3. 9. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 9. 2019, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou na 2 roky, ktorého výkon mu bol nariadený dňa 5. 2. 2022, nepovažoval za potrebné mu ukladať prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, ako mu bol uložený súdom I. stupňa.

Krajský súd je toho názoru, že vzhľadom na charakter spáchaného skutku a jeho závažnosť je takto uložený trest obžalovanému dostatočný tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, t. j. na jednej strane je dostatočný na nápravu obžalovaného s ohľadom na jeho kritický postoj k spáchanému skutku a na druhej strane dostatočný na výstrahu pre ostatných pred páchaním obdobnej trestnej činnosti.

Krajský súd zobral do úvahy pri posudzovaní výroku o treste uloženom obžalovanému súdom I. stupňa všetky zásady uvedené v § 34 ods. 1 až ods. 4 Tr. zák., podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovaným ako páchatelom trestného činu a súčasne vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, odradiť iných od páchania trestných činov, vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou a postihovať páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Súčasne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd sa stotožnil s názorom súdu I. stupňa aj pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do výkonu trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., keď správne obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v predchádzajúcich desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu (odsúdenie v konaní vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 2T/59/2011, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 roky, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený dňa 29. 5. 2014).

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.